



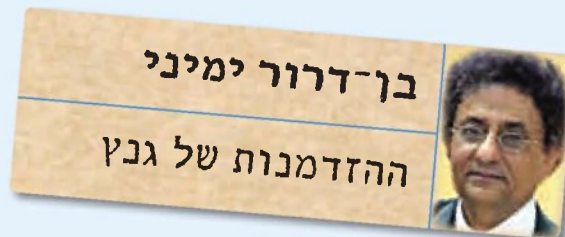
21.24x21.7	1	עמוד 21	ידיעות אחרונות - כותרת	31/03/2020	72575017-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

דעות אחרונות

בקואליציה עם מפלגה שחלק מראשיה, ברמה זו או אחרת, מזדהים עם מחבלים שרוצחים יהודים. אנחנו משלמים מחיר על הטעות ההיסטורית של בג"ץ, שרמס את החוק המפורש ואיפשר לעזמי בשארה להתמודד לכנסת. תקדים בשארה לא גרם להתמתנות, הוא גרם להקצנה של הפוליטיקאים הערבים. הוא הצמיח תופעות כמו חנין וזעבי, באסל גטאס והיבא יזבק. אבל, צריך לחזור ולומר, גם אם ערביי ישראל מצביעים לרשימה המשותפת, הם מצביעים מדי יום ביומו גם בעד ישראליות. זו הצבעה חשובה. הם מממשים אותה בעצם הימים הללו בכל שדרות מערכת הבריאות. הם הראשונים בחזית.

העשור האחרון היה אחד הטובים של ערביי ישראל. הוא התאפיין בצמיחה באחוז הסטודנטים ובהשקעות עתק בתשתיות. אבל, כפי שטוענים פעילים במגזר, זה הגיע יחד עם ניכור והסתה. קצת כמו כוס מים עם יריקה. זה לא חשוב אם הם צודקים, אבל זו התחושה גם של אלה שפועלים למען השתלבות. כך שלגנץ יש הזדמנות לתיקון. היה נפלא אם חברי כנסת מהרשימה המשותפת היו פועלים יותר למען האינטרסים המשותפים, וקצת פחות מזדהים עם מחבלים. והיה נפלא אם חלקים מהשמאל הישראלי היו פועלים פחות למען "הופש ביי טוי" של הצגה שמבוססת על יומני מחבל, וקצת יותר למען שילוב של שוויון בזכויות ובהובות. אבל זה לא המצב. הם מסייעים יותר למען טיפוח הניכור והשנאה מאשר למען שוויון. ההזדהות של חלק מהשמאל היא עם הרשימה המשותפת, שכוללת את בל"ר, מאשר עם, נביח, סאמר חאג' יחיא, יו"ר בנק לאומי. הוא מופת של נורמליזציה, השי"ת תפוח והשתלבות. הם נגד. התשועה לא תגיע מהם, כפי שהיא לא תגיע מגורמים בימין שהיו מתעקשים להעלות הצגה על בסיס היומנים של ברוך גולדשטיין.

כך שהאלטרנטיבה ליוצרי הניכור היא חתירה לשותפות. זה החזון של מגילת העצמאות. זה החזון האמיתי של הציונות, מבית מדרשם של הר"צ ו'בוטניסקי. בית לאומי לעם היהודי, עם שוויון זכויות מלא לערבים. חלק מהשמאל, בעיקר הרעשני, זנח את התמיכה במדינה יהודית. חלק מהימין איבד את התמיכה במרכיב השוויון. כך שדווקא למפלגת מרכז ציונית יש תפקיד היסטורי בקידום הרעיון של מדינה יהודית ודמוקרטית, דווקא על ידי חיזוק תחושת השותפות. מינוי שר ערבי בממשלה שאמורה לקום הוא צעד קטן, סמלי, אבל בהחלט חשוב. ■



למנות שר ערבי

כאשר הדברים הללו נכתבים, מספר השרים עדיין לא ברור. 30? 32? כל כמה שעות המספר עולה, יחד עם מפלס החרפה. לגוש הימין יש פחות מדי שרים. הם רוצים עוד. לגוש המקוצץ של כחול לבן יש הישג שלא היה לאף מפלגה בעבר: מספר השרים העומד לרשותה גדול ממספר חברי הכנסת שלה. הישג מפוקפק שמעיד בעיקר על פער בלתי ניתן לגישור בין מצב החירום הלאומי לבין הציניקנים שמנהלים את המשא ומתן הקואליציוני.

ולמרות זאת, לפחות בנקודה אחת לבני גנץ יש הזדמנות פז לנצל את ממשלת האחרות כדי לעשות שינוי סמלי – וגם סמלים חשובים – שלא תלוי ברצון של נתניהו. כאשר הוא צריך לגייס שרים מן היקב ומן הגורן כדי למלא את המכסות, הוא צריך לעצור לרגע ולזכור: ערביי ישראל עומדים בימים אלה בחזית החשובה ביותר. הם בקו הראשון של המאבק במגפת הקורונה. יותר מכל מקום אחר – שם נמחק הקו בין יהודים לערבים. קצת עצוב שדווקא בנסיבות הללו צצים סיפורים של יהודים שגילו את "הטיפול המסוה, המדהים, של צוות רפואי שכמעט כולו היה ערבי". לא שהיה צורך במבחן נאמנות, אבל המציאות של הימים הללו היא משהימנע. ובעיקר, לא היה שום צורך לחכות לקורונה כדי שזה יקרה, אבל עכשיו זה חייב לקרות. מינוי שר ערבי.

היזומה להקמת ממשלה צרה בתמיכת הרשימה המשותפת ירדה מהפרק. חלק גדול ממצביעי כחול לבן, אולי רובם, היו מתקשים לתמודד

ערביי ישראל הם בקו הראשון של המאבק בקורונה - שם נמחק הקו בין יהודים לערבים. לא שהיה צורך במבחן נאמנות, אבל המציאות של הימים הללו היא משהימנע. לא היה שום צורך לחכות לקורונה כדי שזה יקרה, אבל עכשיו זה חייב לקרות